

**Sygn. akt:** III U 630/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015r.

**Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

**w składzie:**

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2015r. w O.

**sprawy z odwołania** T. D.

**przeciwko** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

**na skutek odwołania** T. D.

**od decyzji** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

**z dnia** 30.05.2014r. **znak** (...)

**orzeka:**

1. umarza postępowanie w części dotyczącej żądania przeliczenia emerytury od dnia 1.05.2014r. na kwotę 1.081,27 złotych brutto;
2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;
3. wniosek o wypłatę wyrównania emerytury za okres od dnia 1.11.2011r. wraz z odsetkami według założeń dokonanych przez biegłą z zakresu rachunkowości w opinii z grudnia 2014r. przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu.

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., przeliczył T. D. emeryturę, określając jej wysokość od 01.03.2014r. na kwotę 996,51zł. brutto, a od 01.08.2014r. na kwotę 1009,91zł. brutto.

T. D. wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że ZUS nieprawidłowo przeliczył wysokość należnej jej emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości wskazując, że wysokość emerytury określona w decyzji z dnia 30.05.2014r. jest prawidłowa, a decyzja została wydana po ponownym ustaleniu wartości kapitału początkowego decyzją z dnia 29.05.2014r.

**Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył, co następuje:**

W przedmiotowej sprawie, spór pomiędzy stronami sprowadzał się do określenia wysokości emerytury należnej odwołującej T. D..

Uznając, iż kwestia prawidłowego przeliczenia wysokości należnej odwołującej emerytury, wymaga wiadomości specjalnych, Sąd postanowieniem z dnia 26.09.2014r. dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości celem określenia prawidłowej wysokości emerytury należnej odwołującej.

Dokonując szczegółowych ustaleń w zakresie wysokości świadczenia biegła w wydanej opinii, w pierwszej kolejności określiła wartość kapitału początkowego odwołującej, określając go na kwotę 84183,11 zł, a następnie wyliczyła wysokość emerytury w oparciu o art. 26 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego na II kwartał 2011r. w związku z podjęciem wypłaty emerytury w dniu 1.11.2014r. i określiła jej wysokość na 952,08zł. Biegła dokonała też obliczenia wysokości świadczenia na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wskazując, że świadczenie na dzień 31.10.2011r. wynosi brutto 889,86zł. przy przyjęciu podstawy z 20 lat kalendarzowych przed rokiem złożenia wniosku o emeryturę i 898,66zł. przy przyjęciu podstawy z 20 lat kalendarzowych przed rokiem złożenia wniosku o przeliczenie emerytury. Z ustaleń przeprowadzonych szczegółowo w dziale II wynika, iż emerytura brutto odwołującej wyliczona w najkorzystniejszym wariantcie na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej wynosi na dzień przyznania prawa do świadczenia 952,08zł., a po waloryzacjach na dzień wydania spornej decyzji 1.081,02zł.

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożyły obie strony postępowania. Odwołująca wskazała, że po wydaniu przez biegłą opinii ZUS przeliczył jej emeryturę z art. 26 na kwotę 933,67zł., jednakże zachodzi konieczność wyjaśnienia przez biegłą czy ujęła w swoich wyliczeniach zmiany ustawy z września 2011r. i października 2013r. Odwołująca wskazała też, że winna mieć zasądzone wyrównanie emerytury od 01.11.2011r. wraz z odsetkami. Organ rentowy wskazał, że nie budzi zastrzeżeń wyliczenie wysokości emerytury w kwocie 952,08zł., z po waloryzacji 1081,02zł. W związku z tym ZUS wydał decyzję przeliczającą emeryturę z dnia 23.01.2015r. Natomiast budzi zastrzeżenia podpunkt 2.3.1. przeliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia z wynagrodzeniem za rok 2011, ponieważ T. D. ma ustaloną emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej, w związku z czym przy przeliczeniu świadczenia nie mają zastosowania art. 110 i 111 ustawy emerytalnej.

Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia Sąd zobowiązał biegłą do wydania opinii uzupełniającej i ustosunkowania się do powyższych zastrzeżeń.

W wydanej opinii uzupełniającej biegła wskazała, że uwzględniła w niej wszystkie dokumenty z akt sprawy i akt ZUS, jak też wszelkie zmiany ustawy emerytalnej, jakie zaszły od dnia przyznania prawa do emerytury do dnia wydania zaskarżonej decyzji w dniu 30.05.2014r. Biegła podkreślił, że ustaliła wysokość świadczenia, jaka przysługiwała odwołującej na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Wyjaśniła, że ustalenie emerytury na dzień 1.11.2011r. w kwocie 952,08zł. nie oznacza, że takie świadczenie przysługiwało odwołującej od dnia 1.11.2011r. Ustalając bowiem wysokość świadczenia na dzień podjęcia wypłaty emerytury w dniu 1.11.2011r. należałoby przyjąć stan prawny jaki istniał w tym okresie. Biegła podkreśliła, że wyliczenia świadczenia odnoszą się do stanu istniejącego w dacie wydania zaskarżonej w przedmiotowym postępowaniu decyzji. Odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego biegła wskazała, że z uwagi na możliwość różnych interpretacji, przyjmując za możliwe przeliczenie świadczenia w oparciu o art. 183 ustawy emerytalnej i ustalenia podstawy wymiaru na nowo z 20 lat kalendarzowych z całego okresu zatrudnienia przypadających przed rokiem 2014 tj. złożenia wniosku o przeliczenie, ustaliła podstawę według założeń 2 wersji. Z uwagi jednak na to, że świadczenie wyliczone według obu wersji jest mniej korzystnym świadczeniem aniżeli świadczenie ustalone według art. 26 ustawy emerytalnej spór w tym zakresie wydaje się bezprzedmiotowy.

Wyliczenia dokonane przez biegłą w zakresie określenia najkorzystniejszego wariantu wysokości należnej T. D. emerytury, nie budziły żadnych wątpliwości Sądu, co do ich rzetelności, fachowości i merytorycznej poprawności. Biegła w rzeczowy, obszerny i bardzo dokładny sposób określiła wysokość należnej odwołującej emerytury na dzień wydania zaskarżonej decyzji, określając jej wysokość na 1.081,02zł. brutto. Powyższą opinię Sąd w pełni podziela i aprobuje.

Powódka na rozprawie w dniu 17.09.2015r. wskazała, że zgadza się z wysokością emerytury wyliczoną przez biegłą, zgadza się też z decyzją ZUS przeliczającą świadczenie z dnia 23.01.2015r. Powódka utrzymywała jednakże, że winna otrzymać wyrównanie emerytury od dnia jej przyznania tj. od 1.11.2011r. wraz z odsetkami według założeń dokonanych przez biegłą, gdyż świadczenie było od początku wyliczone w zaniżonej wysokości. Stwierdziła również, że w decyzji z lipca 2015r. wskaźnik za lata za opiekę nad dzieckiem powinien być liczony 1,3, a nie jak przyjął ZUS 0,7.

Odnosząc się do żądania powódki podkreślić należy w pierwszej kolejności, że zgodnie z ugruntowanym i jednolitym orzecznictwem Sądu Najwyższego, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy przez sąd wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 20.01.2010r., sygn. akt. II UZ 49/09, LEX 583831). Przedmiotem niniejszego postępowania mogła być więc jedynie ocena formalnej poprawności i merytorycznej zasadności decyzji organu rentowego o przeliczeniu emerytury z dnia 30.05.2014r., gdyż tylko tej decyzji dotyczyło odwołanie T. D..

Jak wynika z akt rentowych po wydaniu przez biegłą opinii w przedmiotowej sprawie, ZUS z urzędu wydał w dniu 23.01.2015r. decyzję uwzględniającą założenia biegłej i przeliczył od 01.05.2014r. (tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek o przeliczenie) emeryturę T. D. w oparciu o art. 26 ustawy emerytalnej, określając jej wysokość na kwotę 1081,27zł., uwzględniając tym samym w tym zakresie roszczenie odwołującej. Zgodnie z art. 477<sup>13</sup>k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd – przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości i części. Biorąc pod uwagę powyższe w pkt. 1 wyroku Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej żądania przeliczenia emerytury od dnia 01.05.2014r. na kwotę 1081,27 zł. brutto – wobec uwzględnienia w tym zakresie żądania odwołującej.

W pozostałym zakresie na podstawie art.477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie jako bezzasadne. Z uwagi na zakres związania zakresem zaskarżonej w przedmiotowym postępowaniu decyzji z 30.05.2014r. Sąd w niniejszym postępowaniu nie był uprawniony do weryfikacji kolejnych wydanych decyzji ZUS w przedmiocie wysokości przysługującego odwołującej świadczenia, gdyż, jak wskazano wyżej, nie dotyczyła tego zaskarżona decyzja ZUS w 30.05.2014r. Sąd nie był w szczególności uprawniony do badania prawidłowości decyzji z 23.07.2015r. pod kątem właściwego zastosowania art. 174 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w brzmieniu obowiązującym od 01.05.2015r.

W pkt. 3 wyroku Sąd przekazał natomiast wniosek T. D. o wypłatę wyrównania emerytury za okres od dnia 01.11.2011r. wraz z odsetkami według założeń dokonanych przez biegłą z zakresu rachunkowości w opinii z grudnia 2014r. do rozpoznania organowi rentowemu, gdyż jest to nowe żądanie dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy. Stosownie bowiem do treści art. 477<sup>10</sup>§ 2 k.p.c. jeżeli ubezpieczony złożył nowe żądanie dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.